

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Στ. Μάνος: Η Ελλάδα κινδυνεύει από τη δειλία των υπουργών της

ΜΕΡΟΣ 181ο

Ενώ οι αρνητικές εξελίξεις στο Χρηματιστήριο συνεχίζονται και οι χιλιάδες εγκλωβισμένοι μικροεπενδυτές είχαν πλείον αντιληφθεί ότι παρασύρθηκαν από τις αισιόδοξες εκτιμήσεις της κυβέρνησης του κ. Σημίτη, με αποτέλεσμα να χάσουν τις αποταμιεύσεις τους, τα προβλήματα στην πραγματική οικονομία άρχισαν να εμφανίζονται απειλητικά. Το πρώτο πρόβλημα που «έσκασε» ήταν η εκτιμώμενη αύξηση του πληθωρισμού, για την οποία μάλιστα έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είχε επισημάνει στις 12 Φεβρουαρίου και του ΟΟΣΑ στις 13 Φεβρουαρίου.

Την επομένη ημέρα, 13 Φεβρουαρίου 2001, ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου σε συνέντευξη Τύπου που είχε δώσει με την ευκαιρία της

έγκρισης από την Ε.Ε. του ελληνικού Προγράμματος Σταθερότητας στις 12 Φεβρουαρίου 2001 είχε αναφερθεί στις παρατηρήσεις της έκθεσης της Κομισιόν και άρχισε να τα βλέπει δύσκολα...

Γιάννος: Υπάρχουν αβεβαιότητες και κίνδυνοι!

Δήλωσε για παράδειγμα ότι «χρειάζεται συστηματική προσπάθεια από όλους για να επιτευχθούν οι στόχοι του νέου Προγράμματος Σταθερότητας, αλλά έσπευσε να διευκρινίσει ότι «σε κάθε προσπάθεια υπάρχουν αβεβαιότη-

Του ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

τες και κίνδυνοι». Πρόσθεσε δε ότι ο πρώτος κίνδυνος είναι εκείνος του πληθωρισμού και, αναφερόμενος στη συνέχεια στο θέμα των διαρθρωτικών αλλαγών, σαν να ήταν βουλευτής της αντιπολίτευσης που έδινε συμβουλές προς την κυβέρνηση, είπε ότι πρέπει «να μην δειλιάσει η Ελλάδα σε ό,τι αφορά στην προώθηση των μεγάλων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων», τονίζοντας ότι «οι Ευρωπαίοι, όπως κι εμείς διαπιστώνουν πως οι μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές αντιμετωπίζουν πολύ σοβαρούς αντιπάλους εντός Ελλάδας, όπως συμφέροντα, κατεστημένα, συντεχνιακές αντιλήψεις και αναχρονιστικές πρακτικές! Το εκπληκτικό βέβαια ήταν ότι στον οίστρο των δηλώσεών του

ο κ. Παπαντωνίου είχε ξεχάσει να αναφέρει ότι όλα αυτά που έλεγε υποθάλπονταν από το κόμμα του που κυβερνούσε τη χώρα εκείνη την περίοδο. Πάντως, στη συνέντευξή του εκείνη, ο κ. Παπαντωνίου είχε αποφύγει να προσδιορίσει το ακριβές χρονοδιάγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων που θα γίνονταν, με το επιχείρημα ότι «είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων», ενώ, ειδικά για την ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής Αεροπορίας είχε πει ότι «οι χρονικές προθεσμίες συμπίπτουν» και γενικότερα για τις άηλες ιδιωτικοποιήσεις ότι «αξιολογούνται οι προοπτικές». Τελικά, οι ιδιωτικοποιήσεις αυτές έμειναν στο στάδιο της... αξιολόγησης των προσφορών!

Όσον δε αφορά την περίφημη απελευθέρωση των αγορών, ο κ. Παπαντωνίου στην ίδια συνέντευξη είχε πει ότι «αποτελεί διαρκή διαρθρωτική αλλαγή», προσθέτοντας ότι: «Η απελευθέρωση των αγορών έχει δρομοποιηθεί εδώ και πολλά χρόνια. Τώρα φτάσαμε στο τέλος. Σε ό,τι αφορά στις τηλεπικοινωνίες, η απελευθέρωση πραγματοποιήθηκε την 1η Ιανουαρίου του 2001, ενώ η απελευθέρωση της αγοράς Ενέργειας θα γίνει στις 19 Φεβρουαρίου (2001) και θα υποβληθούν προτάσεις ιδιωτών-παραγωγών για παροχή άδειας στον χώρο της ενέργειας. Όσον αφορά τέλος στην απλοποίηση των διαδικασιών σύγχρονης οργάνωσης επαγγελματικών δραστηριοτήτων και ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας, είχε προσθέσει, εντός του μήνα (σ.σ. Φεβρουαρίου του 2001) θα

ανακοινωθεί σχετική μελέτη του ΚΕΠΕ!»

Σκληρή απάντηση από Στεφ. Μάνο

Στα όσα είπε εκείνη την ημέρα ο κ. Παπαντωνίου απάντησε με αναλυτικές δηλώσεις ο τότε πρόεδρος των «Φιλελευθέρων» Στεφ. Μάνος, ο οποίος τόνισε ότι «το Πρόγραμμα Σταθερότητας δεν κινδυνεύει από το ενδεχόμενο να δειλιάσει η Ελλάδα, αλλά από τη δειλία των υπουργών της κυβέρνησης να προχωρήσουν τις διαρθρωτικές αλλαγές». Ακόμη, ο κ. Μάνος στην ίδια δήλωση είχε καλέσει την κυβέρνηση Σημίτη να προχωρήσει στη μείωση της φορολογίας όλων των επιχειρήσεων από το 35%-37,5% που ήταν, στο 23%, να διπλασιάσει τις επιτρεπόμενες αποσβέσεις όλων των κατηγοριών για να ενισχυθούν οι επενδύσεις και να υλοποιηθεί την ολοσχερή ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ, προκειμένου, όπως είχε υπογραμμίσει, «να αποδείξει ότι ξεπέρασε τις αναχρονιστικές πρακτικές, τα συμφέροντα και τις συντεχνιακές αντιλήψεις, ώστε να γίνει αναστροφή του κακού επιχειρηματικού κλίματος».

Το δεύτερο σημαντικό γεγονός της 12ης Φεβρουαρίου του 2001 ήταν και ο δανεισμός 1,2 δισ. ευρώ ή 408 δισ. δρχ. με την έκδοση ομολόγου 20ετούς διάρκειας και μεσοσταθμικού επιτοκίου 5,47%. Πρέπει να σημειωθεί ότι το προηγούμενο 20ετές ομόλογο είχε εκδοθεί στις 14 Νοεμβρίου του 2000 με ύψος δανεισμού τα 220 δισ. δρχ και επιτόκιο 6,33%.

ΟΟΣΑ: Μειώστε τις συντάξεις - Στα 65 χρόνια οι συνταξιοδοτήσεις

Το τρίτο θέμα που εμφανίστηκε στις 13 Φεβρουαρίου του 2001 ήταν η έκθεση του ΟΟΣΑ, η οποία αναφερόταν εκτενώς και στην πορεία της Οικονομίας, αλλά και στις αναγκαίες αλλαγές που έπρεπε να γίνουν στο ασφαλιστικό σύστημα. Ουσιαστικά, ο ΟΟΣΑ είχε προτείνει προς την ελλη-

νική κυβέρνηση την αλλαγή εκ βάθρων του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, προτείνοντας: την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης στα 65 έτη, την κατάργηση της 35ετίας, τον περιορισμό των πρόωγων συνταξιοδοτήσεων και τη δημιουργία μεικτού-ανταποδοτικού και κεφαλαιοπονητικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Ειδικότερα, στην ετήσια έκθεσή του για το ασφαλιστικό σύστημα ο ΟΟΣΑ το 2001, βασισμένος σε στοιχεία του υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων επανήλθε στις προτάσεις που είχε κάνει και το... 1997, θέτοντας ως όριο ζωής του ασφαλιστικού συστήματος έως το 2005. Παράλληλα, στην έκθεση επισημαινόταν ότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος εκείνη την περίοδο ήταν το δημογραφικό.

Στην ίδια έκθεση ακόμη ο ΟΟΣΑ, για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα στο ασφαλιστικό σύστημα πρότεινε:

α) Την αύξηση του ορίου ηλικίας για συνταξιοδότηση τα 65 χρόνια,

β) Διαφορετικό υπολογισμό του ποσοστού αναπηρώσεως των μισθών από τις συντάξεις «φωτογραφίζοντας» τον υπολογισμό της σύνταξης βάσει της τελευταίας 5ετίας.

γ) Τη χρονική αύξηση της 35ετίας για την έξοδο προς τη σύνταξη και

δ) την αντικατάσταση των κατώτατων συντάξεων που ίσχυαν τότε (σ.σ. 2001) με επιδόματα, τα οποία θα δίνονταν, βάσει του συνολικού εισοδήματος του καθενός συνταξιούχου.

Τέλος, στην ίδια έκθεση του ΟΟΣΑ, αναφερόταν και ο νόμος που είχε κάνει ο τότε υπουργός Εργασίας κ. Γιαννίτσας, αλλά πρόσθετε ότι ενώ σε ορισμένα σημεία «κινείτο προς τη σωστή κατεύθυνση», τελικά τον απέριπτε γιατί αύξανε το κόστος των επιχειρήσεων, επειδή εκτιμούσε ότι αυτό θα ήταν η αιτία να μειωθεί η απασχόληση και να αυξηθεί η ανεργία.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

